

Vakok látnak... A rózsaszínbe öltöző egyház

Az alábbiakban Horváth Zoltán diakónus homíliáját adjuk közre, amely a Budapest Városmajori Jézus Szíve templomban Advent 3. vasárnapján,

---

Szerző: Vendégszerző (2019-12-16)

1 / 11 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/vakok-latnak-a-rozsaszinbe-oltozo-egyhazi/> internetes címről származik. A cikket 2020-07-07 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

2019. december 15-én hangzott el.

„Ma az Egyház rózsaszínbe öltözik. Az Advent 3. vasárnapjához értünk, mely az öröm vasárnapja. A rózsaszín az örömnél a színe az adventi koszorún is, a miseruhán is. Hiszen, az Anyaszentegyházunk, készülődik egy találkozásra, a saját teremtő Urával. Úgy is, mint szolga, úgy is, mint gyermek, úgy is, mint jegyes. És esztendőről esztendőre fölhangzik Szent Pálnak, a bilincsekben lévő apostolnak a szava: „Örvendjete! Ismét mondom, örvendjete az Úrban! Mert az Úr közel van.” (Fil 4,4) (Dr. Diós István atya)

Amikor az Úr eljön, akkor a vakok látnak, a sánták járnak, a halottak feltámadnak, a szegényeknek pedig hirdetik az örömhírt. Azt az örömhírt, hogy van Isten, hogy szeret bennünket, hogy a maga képére, s hasonlatosságára teremtett minket. Hogy van végső igazságszolgáltatás, hogy létezik az örök boldogság és az örök élet.

Szerző: Vendégszerző (2019-12-16)

2 / 11 oldal | © Katolikus.ma

Mi vagyunk azok a boldogok,
akiről az Úr mondja: „Boldog az, aki nem botránkozik meg bennem!” (Mt 11,6)

De Uram! Min is kellene megbotránkoznunk?

Azon, hogy az üdvösség nem
érhető el engesztelő áldozat nélkül? Azon, hogy Isteni személyként, a
Szentháromság
személyeként, még Te sem vontad ki magad az igazság törvénye alól, s hogy Te is
szenvedtél értünk?

Vagy azon, hogy az örömhír
továbbadása részünkről is csak a szenvedések felvállalásán keresztül tud
megvalósulni?

Sajnos vannak, akik ezen
megbotránkoznak. Ez az Ő személyes döntésük kérdése. De mi lesz azokkal, akik

---

Szerző: Vendégszerző (2019-12-16)

3 / 11 oldal | © Katolikus.ma

nem is tudják, mert nem is mondták meg nekik, hogy oda kellene figyelniük az Úr Krisztus prófétai szavaira?

Vajon milyen lehetőségei vannak ma a mi Urunknak, hogy elmondja a mai lelki vakoknak, a mai lelki sántaságban szenvedőknek és a mai lelki halottaknak, hogy nincs minden veszve? Azt, hogy ma is él az örömhír! Ma is ugyanúgy aktuális, hisz a hit szempontjából puszta és kiaszott vidékké lettünk.

Ha a hitetlenek is meg tudnák hallani az Örömhírt, ujjonghatna ma ugyanúgy a sivatagos, a vak, és a sánta lelkületű. Örömben ujjongva dalolhatnának, mert nekik is lenne rá valós okuk.

Ma vajon milyen lehetősége van az Úrnak, hogy ez megvalósulhasson?

Szerző: Vendégszerző (2019-12-16)

4 / 11 oldal | © Katolikus.ma

Talán hirdessen a reklámfelületeken, vagy küldjön emailt és sms-t minden hitetlennek? Provokálásként akár azt is mondhatnánk, hogy szinte eszköztelenné lett az Isten! Hacsak. Hacsak nem lesznek lánglelkű próféták belőlünk is.

Kire számíthatna ma a Mindenható Istenünk, ha nem ránk? Ki lehetne az Ő végső reménysége, hacsak nem mi, hogy örömhíre eljuthasson a hit nélkül botorkálókhoz?

Merünk-e úgy tekinteni magunkra, mint a végső idők prófétáira, akik felvállalják, hogy szavaikkal is, tetteikkel is ki merik mondani: **igen, az Isten létezik**. Él és uralkodik, s ma is mindenkit az üdvösség útjára, az Ő saját boldogságába hív és oda kíván elvezetni!

Szerző: Vendégszerző (2019-12-16)

5 / 11 oldal | © Katolikus.ma

- Jaj-jaj! - mondjuk mi - olyan kellemetlen azt mondani a felebarátomnak, hogy - Testvérem! Amit csinálsz az bűn, és utálatos az Úr szemében. Térjél meg, szolgálj inkább a jót, és a szeretetet!

Hallunk Istenről, és Istentől elrugaszkodott beszédeket. S nemhogy nem emeljük fel a szavunkat, de inkább csak hallgatunk. Nehogy valamilyen kellemetlenségünk támadjon belőle. Nem szeretnénk senkit sem megbántani, sem megharagítani. Mert tisztelni kell a „másságot”!
A világnak ezt a parancsát befogadtuk.

Nekünk azonban kényelmes. Nem kell semmit csinálnunk. Igazából az ilyen parancsokat szívesebben hallgatjuk.

Barsi Balázs OFM atya erről így vélekedik:

Szerző: Vendégszerző (2019-12-16)

6 / 11 oldal | © Katolikus.ma

„A langyos, elkényelmesedett keresztény ember közös alapot keres, melyre nyugodtan építhet. Széles alapot keres, mert mindenkinek szeretne megfelelni, és senkinek a másságát nem akarja megsérteni. Nem ások túl mélyre. Nem építek túl kemény kőre. Inkább a homokot választom.

Nagy kísértés, hogy annyira meg akarunk-e felelni a tolerancia elvárásának, hogy “nagyvonalúan” lemondunk arról, hogy lámpásként világítsunk! Feladjuk, hogy sóként ízesítsünk, s kovászként kelesszük meg az ízetlen és sötétben tapogatózó mai világot.

Lemondok könnyelműen a hittételekhez való ragaszkodásról. Annyira tiszteletben akarom tartani mások ateizmusát, hogy lehetőleg semmi jelét nem adom a vallásos elkötelezettségemnek. Annyira tolerálni igyekszem a „mátságot”, hogy mindenfajta – Istentől származó – erkölcsi normát, relatívnak, viszonylagosnak tekintek.

Szerző: Vendégszerző (2019-12-16)

7 / 11 oldal | © Katolikus.ma

Érdemes lenne elgondolkodnunk: ha minden értéket lebontottunk, ami keresztény identitásunkat megadta, ugyan sikerül-e felépítenünk egy olyan világot, közösséget, társadalmat, ahol mindenki tényleg otthon érezheti magát?

Nem vétkezünk-e valójában azok ellen is, akiknek mindenáron meg akartunk felelni? Nem áruljuk-e el azt a legmélyebb keresztény hivatásunkat, amelyet, ha kibontakoztatnánk s felragyogtatnánk, az egész emberiségnek lehetnének szolgálatára?

Ha a kényelmes beleolvadás helyett, megvallanánk és felmutatnánk a világnak az Úr Krisztust, aki egyedül képes megszabadítani az áteredő bűn átkától, s annak minden következményétől?

Vajon attól való félelmünkben, hogy bárkit is kirekesztünk, végül nem önmagunkat rekesztjük-e ki az üdvösségből?"

Szerző: Vendégszerző (2019-12-16)

8 / 11 oldal | © Katolikus.ma

Nem kis kérdés ez egyáltalán!

Milyen üdvös lenne úgy élnünk
ebben a világban, ha nem alkalmazkodnánk elvtelenül a világ szelleméhez!
Hanem
sokkal inkább az Üdvözítőnknek a követelményeihez, és jegyesének, az
Anyaszentegyháznak
a belső életéhez, s a világ fölött álló tanításához ragaszkodnánk!

Szent Jakab apostol (5,7-10) levelében
mit is olvastunk?

„Testvérek! A szenvedés elviselésében és a kitartó türelemben, vegyetek példát a prófétákról, akik az Úr nevében szóltak!”

A kinyilatkoztató Isten igéje
nem tagadja, hogy prófétai lelkülettel élni fáradságos. Hogy nehéz, hogy

---

Szerző: Vendégszerző (2019-12-16)

9 / 11 oldal | © Katolikus.ma

sokszor csak komoly nehézségek és szenvedések árán lehet csak megvalósítani.

Pont a nehézségek elviselése és felvállalása tehetne minket olyan acélossá, amitől az életünk fajsúlyossá válhatna, ami megadná a hitelességünket és hitelképességünket is, a hit nélküliek világában.

Mivé lesz az evangélium, ha nincs, aki hirdesse? Csak pusztá szóvá, kiaszott vidékké válik, mint a lelkek, akiknek nem hirdették, vagy akik elől elhallgatták!

Mit is mond a mi Urunk?

Boldogok vagytok, ha miattam gyaláznak és üldöznek benneteket, és hazudozva minden rosszat rátok fognak énmiattam. Örüljete, és ujjongjatek, mert nagy lesz a mennyben a jutalmatok! Így üldözték előttek a prófétákat is. (Mt 5,11)

Szerző: Vendégszerző (2019-12-16)

10 / 11 oldal | © Katolikus.ma

Hiszem, hogy a mai vasárnap
öröme akkor tud kibontakozni a lelkünkben a valódi mélységében, ha ez pont így
válík
igazzá ránk nézve is.

Ha felvállaljuk az evangélium
meghirdetését egzisztenciálisan is, akkor mi is megélhetjük majd azt, hogy a
körüöttünk élő vakok majd látnak, a sánták járnak, és a lelki halottak
feltámadnak.

A szegényeknek pedig, éppen mi
hirdetnénk az Isten szabadításának örömhírét. Azt az örömhírt, hogy van Isten,
hogy szeret bennünket, hogy a maga képére s hasonlatosságára teremtett minket.
Hogy van végső igazságszolgáltatás, hogy létezik az örök boldogság, s az örök,
el nem múló, boldog élet. Amen.

Horváth Zoltán diakónus

Szerző: Vendégszerző (2019-12-16)

11 / 11 oldal | © Katolikus.ma